

תת"ע 10785/07/19 - סיום יעקב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 10785-07-19 מדינת ישראל נ' סיום יעקב

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש	סיום יעקב
נגד	
משיב	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר הנאשם ביום 24.12.19, זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב 1982.
 2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3) לפקודת התעבורה.
 3. דיון בעניינו של המבקש נקבע ליום 24.12.19. המבקש נשפט בהעדר לאחר שזומן לדיון כדין אך לא התייצב.
 4. על המבקש הוטלו העונשים הבאים: קנס ע"ס 1000 ₪, פסילת רישיון בפועל למשך 24 חודשים (בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית) ופסילת רישיון מותנית לתקופה של 3 חודשים וזאת למשך 3 שנים.
 5. המבקש הגיש ביום 19.8.20 בקשה לביטול פסק הדין. לטענתו התייצב ביום 24.12.19 בבית המשפט, אך באיחור, לאחר שכבר ניתן פס"ד בעניינו. עוד טען המבקש כי השיהוי בהגשת הבקשה נבע מכך, כי סבר שיוכל לצרף את תיקיו ולהישפט על שניהם במועד בו קבוע התיק האחר שנקבע בפני כב' השופטת אזולאי אדרי ביום 5.11.20 ובשל כך, לא הגיש בקשה לביטול פסק הדין במועד.
 6. כמו כן, טען המבקש כי יש בידיו טענות הגנה משמעותיות שכן המבקש צלח את מבחן הביצוע.
- זאת ועוד לטענתו מעיון בתע"צ נראה שהביקורת התקופתית של המכשיר נעשתה ביום 13.12.18 בעוד שהמבקש נבדק ביום 13.7.19, קרי בחלוף למעלה מ-6 חודשים ולא על פי הנהלים. לדבריו, אף אין פלטי נשיפה של המבקש. לאור האמור, טען המבקש כי על בית משפט להיעתר לבקשתו וליתן לו את יומו וזאת, על מנת למנוע עיוות דין.

7. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את השיהוי הרב בהגשת הבקשה שכן, היה יכול להגיש את בקשתו באותו יום שניתן בו פסק הדין ובנוסף טענה, כי אין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

8. על מנת לבחון אם קיימת הצדקה לביטול פסק הדין, על בית משפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

9. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

10. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד

הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

11. בחנתי את טענותיו של המבקש:

12. נראה כי היתה כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון. "איחור" בשל "שגגה בחישוב הזמנים" בוודאי שאינו מהווה סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

13. זאת ועוד, לא זו בלבד שהנאשם לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון, אלא שאף לא הציג סיבה מוצדקת לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

כאמור, על פי הנטען בבקשה, המבקש ידע על פסק הדין ביום בו ניתן, כחצי שעה לאחר שניתן.

לא ברור מדוע המבקש לא הגיש את בקשתו לביטול פסק הדין באותו יום.

גם לא ברור מדוע המבקש נמנע מלפנות לעו"ד בסמוך לאחר מתן פסק הדין ובחר לעשות כן בחלוף 8 חודשים ממתן פסק הדין, לאחר שזה הפך לחלוט.

14. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

15. בענייננו, המבקש לא העלה טענת הגנה משמעותית בבקשתו, בוודאי לא כזו שיש בה פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

העובדה שהנאשם צלח את בהצלחה את "מבחן הביצוע" אין בה כדי לאיין את תוצאות בדיקת מכשיר הדרגר.

16. זאת ועוד, עונש הפסילה שהוטל על הנאשם לתקופה של 24 חודשי הוא עונש המינימום הקבוע בחוק לעבירה של נהיגה בשכרות.

לאור האמור, לא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מפסק הדין שניתן בעניינו.

17. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

18. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון אליו הוזמן, משלא היתה סיבה מוצדקת לשיהוי הממושך בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין, ומשלא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

19. הבקשה נדחת.

20. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.